

LOUIS ARAGON

Költő a pártjához

*A párt emlékeim s két szemem adta nékem
Csak annyit tudtam én mit gyermek tud hogy a
Vérem olyan piros s a szívem francia
Azt tudtam egyedül koromsötét az éjjel
A párt emlékeim s két szemem adta nékem*

*A pártom eposzok titkát oldozza bennem
Látom Jeanne-t szőni és kürtjébe fuj Roland
A héroszi idő Vercorsban megfogant
Az egyszerű szavak tűzében cseng a fegyver
A pártom eposzok titkát oldozza bennem*

*A pártom szép hazám színeit adta vissza
Pártom megköszönöm vezérlő tanaid
Azóta már nekem minden csak dalba' ring
Harag és szerelem élet öröme kínja
A pártom szép hazám színeit adta vissza*

CSILLIK LÁSZLÓ
fordítása

LOUIS ARAGON

Párizs

*Ahol még a vihar szívében is jó
Ahol az éj is ragyogást takar
Bódít a lég a balsors bátran izzó
Ablak törött reménység mégse hal
S a dőlt falakról felzendül a dal*

*Ki nem aludt pdraksa újra izzik
Hazánk örök lángja lobogni fog
A Point du Jourtól a Père Lachaise-ig
Az augusztus lány rózsákat nyitott
Párizs vére a nép özönlik ott*

*Ilyen fény nincs mint Párizsom porában
Ily fenség mint e lázadt homlokon
Nincs ily erő sem tűzben s égi lángban
Mint Párizs mely a vésszel is dacol
És semmi sincs ily szép mint Párizsom*

*Semmi sem ütött így szíven soha
S nem volt ily ríkató neveltető
Mint győztes népem kiáltó szava
Dicsőbb nincs mint e tépett szemfedő
Párizs Párizs az újjászülető*

CSILLIK LÁSZLÓ
fordítása

SIMAI MIHÁLY

Szülőföldről — kedvesemnek

*A viharsarki rónák ragyogása
nyílik szememben... Elhoztam Neked,
hogy Te is lásd, szeresd, csodáld, imádd a
legszebb vidéket: szülőföldemet!*

*Az ég kéken zihált a vad melegben...
esők szerelmét szomjazta a föld...
mikor először tudómba leheltem
a viharsarki forró levegőt.*

*A nyári táj adott nekem — fiának —
hevet a harchoz, tőréshez hitet,
s ha munka közben friss karom kifáradt,
álomba csókolt, úgy pihentetett.*

*Mint föld a magvat, hordozom magamban
komoly lelkét, a hajdan sóhaját,
a zajló jelen izzadt, szakadatlan
küzdelseit s a telt jövő dalát.*

*Békési tájak barna humuszából
sarjadt szerelmem... úgy nézek ma Rád,
úgy csókollak, mint visszatérő vándor
a szent szülőföld éltető porát...*